

ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ

№3 (42), липень 2013 року

Шановні друзі! Поважні наші ветерани!

Нинішній липневий календар 2013 року увінчаний славою датою у житті одного із найстарших підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» - півстолітнім ювілем Зарічанського PEM. Це свято стосується сотень працівників, а особливо ветеранів нашої компанії, які чесно та сумлінно працювали у колективі Зарічанського району електромереж. Ми завжди пам'ятаємо тих, хто був у числі безпосередніх організаторів другого за ліком PEM на території Житомирщини. Ми визнаємо славу та звитягу тих, хто працював у далеких і тривалих відрядженнях, адже на перших порах Зарічанський PEM обслуговував енергооб'єкти у багатьох регіонах Житомирщини і розмах його завдань, так само як і ступінь відповідальності його перших працівників, були справді колосальними. Ми віддаємо належну шану тим керівникам Зарічанського PEM, яким доводилося працювати у далеко не простих умовах. Ми пам'ятаємо шляхи та етапи зростання, розвитку, зміцнення до найсучаснішого рівня виробничої бази Зарічанського PEM, яка сьогодні вважається однією із найпотужніших серед підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Особисто мені надзвичайно при-

ємно і почесно привігати колектив Зарічанського PEM ще й тому, що моя енергетична біографія розпочиналась саме у лавах цього дружного, згуртованого і самобутнього підприємства. Незабутніми, насиченими гарними і присмінами спогадами, видаються сьогодні ті роки, які довелося провести як члену колективу Зарічанського PEM. Тому й нинішні вітання, які адресую від імені Правління нашої компанії всім поколінням «зарічанців», є ширими, сердечними і теплими. З нагоди ювілею бажаю колективу – ювіляру впевненості у своїх силах, дерзання, оптимізму, а також благополуччя та гідного достатку. Переконаний у тому, що перші п'ятдесят років у житті Зарічанського PEM були славними і звитяжними, але вірю у те, що майбутнє колективу буде ще успішнішим і кращим.

Щастя і здоров'я усім поколінням працівників Зарічанського PEM! З ювілем Вас, шановні колеги!

З повагою

Голова Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
АНАТОЛІЙ ЛЕВІЦЬКИЙ

У МІНІ-ФУТБОЛІ ПОСТУПИЛИСЯ, А КОМАНДНУ ПЕРШІСТЬ ЗДОБУЛИ!

Восьма робітнича Спартакіада серед підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» 26 квітня 2013 року завершилася фінальними поєдинками з міні-футболу (футзалу). Загалом у змаганнях Спартакіади, які тривали упродовж майже двох місяців, взяли участь команди двадцяти п'яти підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго».

Якщо повернутися у минуле восьмирічної давнини, коли Спартакіада серед колективів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»

під час на чемпіонство і поступилися 26 квітня 2013 року своїм затятим суперникам – команді Житомирського PEM. Причому, у першому таймі за рахунок досвіду своїх спортсменів-ветеранів корostenські футболісти впевнено вигравали із рахунком 2 : 0. Але у другому таймі молодість та значно довша лава запасних гравців команди Житомирського PEM змусила суперників із Коростеня капітулювати. Житомиряни зуміли не лише відквитати пропущені у першому таймі два м'ячі, але й забили аж три переможні голі. У підсумку 5 : 2 на користь житомирян. Третіми у футзальному турнірі стали тепер вже колишні фаворити – футболісти Романівського PEM. А ось четвертими (увага!) стали спортсмени із Радомишля, де міні-футбол користується дивовижною популярністю.

Проте загальнокомандну перемогу, як і у минулі роки, здобула сама команда Корostenського PEM. Спортсмени із Коростеня й досі залишаються законодавцями «спортивної моди» серед підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Чемпіонами Спартакіади стали волейболісти та більярдисти із Корostenського PEM. Другі місця у спартакіадних змаганнях посіли корostenські футболісти та команда із настільного тенісу. Третім місцем відзначився і представник Корostenського PEM у змаганнях із гирьового спорту. Найменші вдалими для команди Корostenського PEM стали змагання шахістів, де команда-чемпіон отримала лише одинадцять місце. І тим не менше, корostenці знову перші! І дивуватися тут нічому. Спортивне життя у цьому колективі має давні, гарні і сильні традиції. Однак варто обов'язково підкреслити, що на чемпіонів вже давно рівняються команди інших підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Хтось, можливо вже наступного року команда Житомирського PEM не захоче задовольнятися лише другим спартакіадним місцем? Можна вважати, що багаторічною стабільністю відзначається коман-

да Романівського PEM, де аж ніяк не кращі умови для спортивних занять, ніж, наприклад, у Ємельчиному, Чуднові чи Ружині. Знову ж таки, вартий обов'язкової похвали помітний прогрес спортсменів Попільнянського PEM, які посіли у 2013 році, високе п'яте місце. А от бердичівляни, і особливо новоград-волинці, мають значно постаратися аби у майбутньому досягти більш високих спартакіадних успіхів. Варто із приемництва відзначити стабільність у виступах спортсменів технічної дирекції ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», які вже зараз впевнено поглядають у бік трійки команд-призерів спартакіадної турнірної таблиці.

Втім, мабуть не варто підходити до підсумків Спартакіади із міріами мало не професійного спорту. Звичайно, про перемоги та високі турнірні місця і результати мріють більшість команд та спортсменів, проте є причини, є підстави і для перемог, і для не-

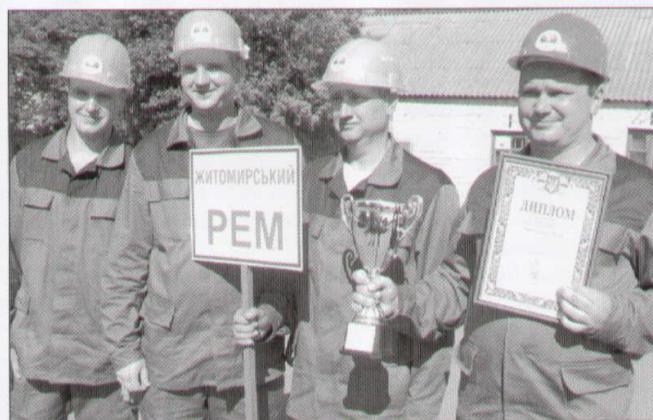
вдач. До речі, у спорті вже давно існує правило: по-разка – стимул для наступного успіху. Так що фаворитів та чемпіонів ми вітаємо із цілком заслуженим успіхом, а тим, хто поки що відстає, побажаємо терпіння, витримки і обов'язкового завзяття. Перемоги до вас неодмінно прийдуть!

Віктор Єрофеєв

ЧУДНІВСЬКИЙ ПОЛІГОН СТАВ ЩАСЛИВИМ ДЛЯ ЖИТОМИРЯН

Цьогорічні змагання бригад електромонтерів найкращих мережних дільниць, що обслуговують електромережі 10-0,4 кВ ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», проходили за усталеними традиціями, хоча сама програма змагань у порівнянні з минулими роками стала складнішою. Втім, основні завдання та вимоги суддівської бригади стосовно всіх етапів та пунктів змагальної програми були однаково відомі та апробовані кожним учасником фіналу, адже перед тим як потрапити до квартету найсильніших, кожен фіналіст впевнено вигравав зональні змагання за подібною програмою.

За традицією будь-яких змагань, напередодні старту завжди вистачає розмов та прогнозів стосовно ймовірного переможця, або ж, принаймні фаворита. Безумовно, більшість учасників Дня майстра, який цього року проводився 14 червня на недавно збудованому навчальному полігоні Чуднівського РЕМ, пророкувала перемогу бригаді електромонтерів Житомирського РЕМ. Можна додати – титулованій бригаді, яка має у своєму активі успішний виступ на всеукраїнському рівні восени минулого року. Нагадаємо, що тоді, у Дніпропетровську, бригада Житомирського РЕМ на чолі зі своїм бригадиром Артемом Чеботарьовим випередила багатьох досвідчених учасників та фаворітів і посіла третє місце. Але головне, що житомирян отримали чималий досвід, побачили країці зразки та елементи готовності багатьох колективів з усіх куточків України. Але ж і суперники житомирян, готуючись до фіналу у Чудніві, також розраховували на перемогу. Особливо старанно та ретельно готувалася бригада з Бердичівського РЕМ, очолована бригадиром Сергієм Бур'яном. І вже перший вид змагальної програми, коли судді розпочали перевірку засобів індивідуального захисту, інструментів та пристосувань, якими має бути обладнаний автомобіль бригади мережкої дільниці, показав, що бердичівляни мають бездоганний вигляд і навіть отримали преміальні бали. Бригада Житомирського РЕМ з невеликим відривом стала другою у цьому виді змагальної програми, але вже перша година змагань визначила очевидних і реальних фаворитів серед учасників Дня майстра-2013. Безперечно, за головний приз між собою змагалися житомиряни та бердичівляни. І боротьба була неbacheno впертою та напруженою. Бригада під керівництвом С.М.Бур'яна, окрім перемоги на етапі з перевірки засобів захисту та інструментів, виграла ще два етапи у змагальній програмі. Бердичівляни виявилися кращими серед інших учасників змагань під час зняття «потерпілого» та виконання реанімаційного завдання на тренажері, а потім вигралі ще один етап змагальної програми, який передбачав вправу із усунення обриву лінійного проводу на ПЛ-0,4 кВ. Здавалося, все вирішено! Отримавши три перших місця на проміжних етапах змагального дня, представники Бердичівського РЕМ продемонстрували рішуче бажання здобути неодмінну перемогу у загальному залику. Але ж і бригада Житомирського РЕМ відставати не збиралася. Звичайно, певний час відчувалося, що житомиряни були трохи спантеличенні тим, що бригада Бердичівського РЕМ не просто чинила достойний опір заздалегідь прогнозованому фавориту змагань, але й мали реальні шанси на перемогу. Проте варто зауважити, що на всіх цих етапах,

І якраз на всіх трьох наступних етапах кращими виявилися вже члени бригади Житомирського PEM. А наздоганяни, або гідно суперничати житомирянам, бригаді із Бердичева завадили суперники із Попільнянського PEM. У двох видах змагальної програми (гасіння пожежі та перевірка знань з охорони праці та техніки безпеки) бригада Попільнянського PEM була другою після результатів команди Житомирського PEM. Відтак, команда Бердичівського PEM посіла лише треті місця

у обох, вище вказаних видах змагання. Ось якраз тут і визначилася долга першого загальнокомандного місця. Бригада Житомирського РЕМ, отримавши три перших і таку ж кількість інших місць у загальному залику змагань, стала переможцем. Бригада Бердичівського РЕМ, отримавши три «малі» перемоги, а потім, посівши в іншій етапі змагань одне друге місце,

Як завжди, до програми проведення Дня майстра, окрім змагань бригад електромонтерів, обов'язковим пунктом входить нарада із майстрами бригад мережних дільниць усіх підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». У Чуднові таку нараду проводив заступник технічного директора ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» Петро Володимирович Карпюк. У ході майже півторагодинної розмови із майстрами мережних дільниць вдалося з'ясувати та проаналізувати чимало питань та ситуацій, котрі виникають у повсякденній роботі бригад електромонтерів. Окрім суперечностей з проблемами П.В.Карпюк назвав і конкретні дисциплінарно-виробничі недоліки, які виявляються під час перевірок. Це і нераціональнє використання робочого часу, і порушення «прописних» правил електромонтера-енергетика. На нараді зазначалося, що висновки та наслідки криущихся та очевидних порушень, які виявляються у ході щоденної роботи, є доволі суверими. Догани, позбавлення премії, ліквідації (скорочення) окремих мережних дільниць – ось той арсенал «виховного» впливу, який має сколихнути колективи кожній з бригад усіх без винятку мережних дільниць ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Звісно, під час наради, на адресу керівництва Компанії надійшло чимало пропозицій, запитань, на які відповів заступник технічного директора П.В. Карпюк, а частина висловлених під час наради запитань та зауважень будуть розглянуті керівництвом ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» вже найближчим часом.

Віктор Першико

ЩОРІЧНИЙ ЗБІР ОПЕРАТИВНО-ДИСПЕТЧЕРСЬКОГО ПЕРСОНАЛУ ПРОЙШОВ У ЛЮБАРІ

День 26 квітня 2013 року у житті ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» був позначений двома визначними подіями. Саме у цей день на базі спорткомплексу «Енергія» відбулися фінальні змагання щорічної робітничої Спартакіади серед підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», а база Любарського РЕМ також у цей день гостинно приймала учасників щорічного Дня оперативного працівника.

До Любара представники оперативного персоналу ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» дісталися вже біля десятого ранку. За кілька хвилин їх привітали господарі заходу – директор Любарського РЕМ Костянтин Чернецький та заступник Любарської райдерждміністрації Тарас Сьомко. Привітали представників оперативного персоналу із початком проведення Дня оперативного працівника і заступник технічного директора з високовольтних мереж Анатолій Блажкевич, а програму проведення заходу озвучив начальник ЦДС Микола Романенко. Головним пунктом наради, яка традиційно є головною частиною Дня оперативного працівника, став виступ заступника начальника ЦДС В.М.Мальованого. У ході доповіді проаналізовано стан оперативної роботи за 2012-й і перший квартал 2013-го року. Було зазначено, що оперативно-диспетчерський персонал ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» укомплектований у повному обсязі працівниками відповідної кваліфікації. Головну увагу присутніх на нараді оперативних працівників було зосереджено на тих порушеннях, які зафіксували у ході перевірок працівники служби охорони праці та техніки безпеки, а також представники служб безпеки Компанії. У 2012 році, наприклад, таких порушень

зафіксовано 61, а найбільше порушень мають підрозділи Романівського (8 порушень) та Бердичівського (7) РЕМ. Найбільш типовими порушеннями залишаються: ведення переговорів без запису на архіваторі, побутові негаразди у приміщеннях, де працює оперативний персонал, а також слабке опрацювання директивно-інструктивної документації. Іншими словами, працівники ОДГ нехтують своїми найпершимими або, як кажуть, хрестоматійними обов'язками. Адже як можна оцінити суто формальний підхід до планового огляду обладнання, коли всі роботи працівники ОВБ виконуються протягом найкоротшого (як правило, п'яти-чи семихилянного) проміжку часу. Так само формально проводиться здача та прийняття змін диспетчера-ми РЕМ. У доповіді В.М.Мальованого зазначалася випадки вкрай зневажливого ставлення до завдання обов'язкової процедури прийому чергування, коли, наприклад, черговий диспетчер Бруслівського РЕМ приймає чергування разом із переглядом телевізора. Начальник ЦДС М.В.Романенко також проаналізував кілька випадків очевидних порушень, які допускають представники оперативного персоналу РЕМ. У Радомишлі, наприклад, внаслідок очевидних грубих порушень диспетчера РЕМ споживач три дні був «забутий» енергетиками, і, зрозуміло ж, позбавлений електропостачання. Певною проблемою слабкого контролю за тим, як працюють дис-

петчери PEM, є доволі епізодичні контакти з устрічі керівництва ЦДС із представниками оперативного персоналу. Як правило такі зустрічі проходять тоді, коли диспетчери PEM приїздять до Житомира складати черговий екзамен, а цього, виявляється, недостатньо. Навіть така, здавалося б цілком робоча ситуація, коли диспетчер викликається до директора PEM і затримується там на півгодини чи й більше часу, має бути предметом прискіпливої уваги і розглядуватися як очевидне порушення, адже у цей час, поки триває нарада, на місці диспетчера чекає електромонтер, який не має належної підготовки та кваліфікації. Знову ж таки, на нараді вкотре йшлося про обов'язкову необхідність ведення переговорів між працівниками оперативно-диспетческого персоналу лише через архіватор. Цим самим працівники мають змогу захистити себе тоді, коли виникає потреба перевірити, з'ясувати, встановити всі обставини ви-

никнення тієї чи іншої ситуації, коли йдеться про долі людей.

але є керівники ОДГ. Найпоширенішими серед пропозицій та реplік, які лунали із середовища «оперативників» були запитання, що стосувалися ліквідації чи відновлення оперативного персоналу на ряді підстанцій, які потребують присутності чергового. Усі висловлені запитання, зазваження та пропозиції були тут же проаналізовані, а ті, які потребують додаткового вивчення чи з'ясування, були занотовані до протоколу наради, як завдання для найшвидшого розгляду та реагування.

Цікавим і повчальним виявився ще один пункт із програми проведення Дня оперативного працівника, коли його учасники завітали на екскурсію до машинного залу Любарської ГЕС. Директор ГЕС С.М.Невмержицький розповів про те, як працюють встановлені ще у 1950 році агрегати австрійського виробництва. Потім учасникам екскурсії було продемонстровано процес підключення генеруючих потужностей Любарської ГЕС до електромереж Любарського РЕМ. Продовження роботи Дня оперативного працівника проходило на базі Новочортіорийської мережної дільниці, яка розташована поряд із ПС 110/35/10 кВ «Новий Любар». Тут же бригада ОВБ Любарського РЕМ продемонструвала приклад належного виконання робіт із ліквідації пошкодження (аварійна ситуація із «відгорілою перемикюкою») на опорі.

Віктор Радчук

У ЛИПНІ У ЗАРІЧАНАХ – ЮВІЛЕЙ! ЕНЕРГЕТИЧНИЙ!

1. Як все розпочиналось і як розвивалось

Півстолітній ювілей з часу створення Зарічанського РЕМ відзначають одразу кілька поколінь житомирських енергетиків. Тоді, 1 липня 1963 року, пе був другий за ліком район електромереж, створений на Житомирщині, який підпорядковувався Житомирському енергоуправлінню сільського господарства.

Лідером цього піонерного колективу став Петро Миколайович Топачевський, який згадує про те, що якісні обставини народилися рішення про створення Зарічанського РЕМ. Виявляється, що найважливішим фактором, який, очевидно, привів до цього, була потреба у новому районі електромереж, який діяв в умовах відсутності відповідних транспортних засобів та недостатньої енергетичної бази. Новостворений РЕМ мав обслуговувати не лише територію приміського Житомирського району, а набагато більшу площа, опікуючись енергооб'єктами більшості центральних, західних і північних адміністративних районів Житомирщини. Тобто, назвати нову структуру однією треба було якось особливо, а тому найбільш прийнятною стала назва «Зарічанський РЕМ». Спочатку це трактувалося так: той, що знаходитьться «за річкою», за Тетеревом, оскільки адміністративні межі новоствореного РЕМ спадали за протилежну сторону всієї країни. У листопаді 1962 року стався випадок пошкодження кабельної електролінії на території військової частини у селищі Висока Піч. Подія, яку одразу віднесли до розряду надзвичайних, стала у вихідний день, але за кілька годин після аварійного відключення військового містечка, про тедо сталося у Високій Печі, знайшли не лише у Житомирі, але й у Москві. Найвище військове керівництво СРСР вимагало негайного усунення причин аварії і відновлення енергопостачання до використання нового об'єкту. Четвертій Житомирського обласного комітету КПУ «підняв на ноги» все керівництво області, яке, зрозуміло, чекало швидких і вправних дій від енергетиків. Петро Топачевський, який, що ситуація була аж надто відповідальною, бо на той час обороноздатність країни була головним завданням у житті. Але, як виявилось, енергетикам не довелося приступати до роботи: аварія на кабельній лінії стала на території військової частини, куди «цивільні» енергетики із причин надзвичайної секретності, не допускалися. Зрештою, пошкоджений кабель військовим вдалося швидко відновити, але певні висновки чи уроки з вищено-веденістю історії у селищі Висока Піч, керівництво Житомирського енергоуправління сільського господарства зробило. І першим таким «пунктом» у процесі покращення електропостачання та обслуговування прилеглого до Житомира території, що була особливо густо «нашитогана» військовими частинами, стало питання про створення окремого району електромереж. П.М. Топачевський згадує, що у Києві начальник главку «Головське Енерго» Степан Олексенко, якому підпорядковувалося Житомирське енергоуправління, сказав про те, що на себе він бере вирішення питання через уряд, бо на той час

райони електромереж створювалися лише згідно рішення Ради Міністрів України. На долю житомирського керівництва випало завдання підшукати керівний склад майбутнього РЕМ. Очільник новоствореного у 1963 році приміського РЕМ довірили Івану Григоровичу Зінчуку, на той час досвідченому енергетику, фронтовику часів Великої Вітчизняної. Іван Григорович мав непоганий авторитет і у працівників ОК КПУ і це сприяло тому, аби саме його призначили на посаду, якій відповідали за розбудову посаду. Головним інженером новоствореного РЕМ став Федір Адамович Салько, який до цього працював начальником електролабораторії енергоуправління сільського господарства. Адміністративного приміщення і власної виробничої бази новоствореній РЕМ не мав «поселиться» у приміщенні енергоуправління сільського господарства на вулиці Жуїка, 16. Водночас зі створенням нового РЕМ, виникла потреба у тому, як його назвати. Новостворений РЕМ мав обслуговувати не лише територію приміського Житомирського району, а набагато більшу площа, опікуючись енергооб'єктами більшості центральних, західних і північних адміністративних районів Житомирщини. Тобто, назвати нову структуру однією треба було якось особливо, а тому найбільш прийнятною стала назва «Зарічанський РЕМ». Спочатку це трактувалося так: той, що знаходитьться «за річкою», за Тетеревом, оскільки адміністративні межі новоствореного РЕМ спадали за протилежну сторону всієї країни. У серпні 1963 року відбулося засідання Ради Зарічанського РЕМ, на якому було відмінено використання назви «за річкою», а замість цього було використано назву «Зарічанський РЕМ». Це один ветеран житомирської енергетики, який якраз на університетському ювілію від нас 1963-му році очолив дирекцію капітального будівництва електромереж, Микола Дмитрович Катрук згадує, що місце для спорудження нової бази, адміністративного приміщення Зарічанського РЕМ обирається достатньо тривалий час. Спочатку було збудувати базу для «зарічанців» на Крошині, але згодом увагу енергетиків привернув чималі шматки території в межах села Слобода Селець, а вже потім нафішла черга і села Зарічані. І тут місце для бази Зарічанського РЕМ знайшли не з першої спроби. Виявляється, перші задуми для побудови бази РЕМ стосувалися території, яка відмінно підходила для автомобільної залізниці Житомир – Бердичів. Остаточно з місцем побудови бази Зарічанського РЕМ визначились 1993-му році, розпочавши будівництво у самому селі. Територія, яку запропонували для спорудження виробничої бази та адміністративного Зарічанського РЕМ, була заболоченою, а тому попрощавати енергетикам довелося чимало. Той же Микола Дмитрович Катрук згадує, що проект для спорудження нової бази Зарічанського РЕМ виготовили у Львові, а приміщення адміністрації РЕМ довелося перетворювати із раніше спроектованого двоповерхового варіанту у трохи поверховий.

2. Колектив славний поєднанням досвіду ветеранів та здібності молоді

На перших порах до відомства Зарічанського РЕМ належала величезна

територія, яку сьогодні обслуговують більше десяти РЕМ ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Навіть далі від Зарічанського РЕМ також мало підпорядковану Зарічанському РЕМ мережу дільницю. Але основним енергооб'єктом новоствореного у 1963-му році району електричних мереж спочатку вважалася Троїнівська дільниця, розташована у селі Озерянка Житомирського району. Підстанція «Дубовець», пізніше зведені підстанції у Високій Печі, Рудні-Городиці також стали основою виробничої інфраструктури Зарічанського РЕМ. Втім, у ті роки, якраз всередині 60-х, райони електромереж створювались ледь не щороку, і то не по одному, а було, що й по два РЕМ на рік. Про те, як працювалися на перших порах колективи Зарічанського РЕМ, згадують сьогодні багато ветеранів. Павло Володимирович Костюк, який віддав енергетиці 35 років свого трудового стажу, розповідає про те, як розпочинав свою «енергетичну» біографію у січні 1965 року якраз на базі Троїнівської дільниці у селі Озе-

ром та заступником начальника РЕМ, 4 липня 1978 року на посаді диспетчера РЕМ розпочав свою енергетичну біографію нинішній головний інженер Зарічанського РЕМ Петро Євдокимов. З того часу минуло 35 років і РЕМ для Петра Федоровича вже давно став рідним підприємством, у якому

відомо здавалось би все. Ветеран згадує про тих людей, які багатолітньою і самовідданою працею здобували авторитет і повагу людей. Петро Євдокимов розповідає більше про тих, на кого завжди рівнялися, хто сумінно і навіть геройчно працював у будь-яку пору, за будь-яких погодних умов. Окрім Володимира Бушілова називає його не менш відомого колегу Марка Феодосійовича Рудківського, водія ОВБ Володимира Олійника, Миколу Королькова, старшого майстра Володимира Білецького, начальника дільниці Павла Костюка, майстра дільниці Михайла Фурмана та багатьох інших ветеранів, які працювали час працювали у колективі Зарічанського РЕМ. П.Ф. Євдокимов назавв цілу пізьку прізвищ працівників РЕМ (Климчук, Денисевич, Кам'янська, Садовський), яким у 1986–1987 роках довелося працювати у районі зруйнованого реактора Чорнобильської АЕС. Самому Петру Євдокимову у серпні 1986 року також довелося працювати диспетчером Чорнобильського РЕМ.

Про сьогодні Зарічанського РЕМ розповідає його нинішній керівник Олександр Браценко. Він зазначає, що нинішні розміри території, якими опікуються працівники Зарічанського РЕМ, не такі грандіозні та масштабні, як у далекому відтепер 1963-му році, проте півтори тисячі квадратних кілометрів навколо величезного метаполіса, яким став теперішній Жи-

рянка. Інший, легендарно відомий ветеран Зарічанського РЕМ електромонтер Володимир Федорович Бушілов, який працював в енергетиці більше сорока років, може розповісти чи не про кожне село нинішнього Житомирського району, де йому доводилося будувати, ремонтувати та обслуговувати лінії електромереж. У серпні 1972 року у Зарічанському РЕМ розпочав свою велику трудову дорогу в енергетиці і Анатолій Володимирович Левицький – нинішній голова правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Анатолій Володимирович згадує не лише тодішніх керівників РЕМ-начальника Сергія Івановича Громадського та

главного інженера Володимира Яковича Кравчука, але й тих електромонтерів, з якими оволодівав азами професії енергетика. Згодом тут же, у Зарічанському РЕМ А.В. Левицький працював диспетчером, старшим диспетчером та заступником начальника РЕМ, 4 липня 1978 року на посаді диспетчера РЕМ розпочав свою енергетичну біографію нинішній головний інженер Зарічанського РЕМ Петро Євдокимов. З того часу минуло 35 років і РЕМ для Петра Федоровича вже давно став рідним підприємством, у якому

центр. Ні для кого не є секретом, що енергетичні центри будівництва нині стали не міські квартали, а саме околиці приміських сіл. Звідси і більшість проблем, які виникають фактично у щоденній роботі Зарічанського РЕМ. Звісно, зростання кількості споживачів, які з'являються у вигляді котеджів кварталів та цілих вулиць, вимагає постійного уваги інженерного персоналу РЕМ, адже доводиться думати не лише про зразкове і безвідмовне обслуговування важливого споживача, але ще більш турбуватися про розбудову та посилення потужності енергетичної інфраструктури Зарічанського РЕМ. А чого варти проблеми, що виникають внаслідок не завжди узгоджених рішень сільських рад, які виділяють ділянки для забудови, не завжди узгоджуєчі їх межі з вже існуючими і діючими мережами Зарічанського РЕМ! Втім, за словами Олександра Браценка, за великим рахунком, вище згадані проблемні питання є проблемами розвитку, які, хоча й не так легко вирішуються, як хотілося б, однак засвідчують про збільшення кількості споживачів. Олександр Вікторович нагадує, що Зарічанський РЕМ сьогодні обслуговує більш ніж 780 юридичних осіб та понад 33 тисячі по-бутових споживачів. За всіма показниками своїх потужностей, а також, за обсягом так званих умовних одиниць, Зарічанський РЕМ посідає п'яту сходинку у переліку найпотужніших і найбільших підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго». Сьогодні у штаті підрозділу-ювіляра працює 154 енергетиків,

којен третій із яких має вищу освіту. Середній вік працівників Зарічанського РЕМ – 39 років, тобто колектив можна по праву вважати у розквіті сил та можливостей свого величезного потенціалу. Олександр Вікторович Браценко зауважує, що молодь, яка поповнила колектив РЕМ, має непогану професійну підготовку, однак залишки вчиться у ветеранів, які, посилши навіть пенсійного віку, продовжують працювати. Це і електромонтери Володимир Миколайович Шапіренко та Броніслав Мар'янович Котвіцький, це і кранівник Франц Андрійович Северенчук, які по праву вважаються «золотим фондом» професіоналізму та криницею досвіду, якого молодь треба навчатися та передавати. Во саме у такому поєднанні молодості та досвіду цілої когорти ветеранів РЕМ, живе й працює великий, цілком згуртований колектив Зарічанського РЕМ, якому у липні 2013 року виповнилося рівно півстоліття. Вік по-важний, аби зважати на здобуті славу та авторитет і на цюму не зупинятися!

Віктор Радчук

**ЕНЕРГЕТИК
ЖИТОМИРЩИНИ** № 3

І ДОРОСЛІ, І МАЛІ ВІДПОЧИВАЮТЬ НА ЧОРНОМУ МОРІ

Тридцять п'ять хлопців та дівчаток стали учасниками першого заїзду на відпочинок до Скадовська, де розташований дитячий спортивно-оздоровчий

табір «Чемпіон». 22 червня комфорктабельний автобус доправив дітватору із Житомира на Херсонщину. Загалом влітку 2013 року у «Чемпіоні» відпочине 80 дітей працівників ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», бо вже 9 липня 2013-го року до «Чемпіону» відпочивати приїздить ще одна група житомирської дітватори. Сьогодні вже важко підрахувати, скільки сотень дітей із сім'єю житомирських енергетиків протя-

гом майже десяти років побували на відпочинку у «Чемпіоні». Однак незабутні враження від перебування у таборі залишилися назавжди. А ї співаді, «Чем-

піон» пропонує настільки вишукану та різноманітну програму дитячих спортивно-розважальних заходів, які у поєднанні із чудовим пляжним відпочинком, роблять перебування дітватори корисним, цікавим і, звичайно, незабутім. У цьому році дитяча здравниця на околиці курортного Скадовська бездоганно підготувалася до прийому дітей на літній відпочинок. Власний облаштований пляж, дитячі ігрові майданчики, кілька найсучасніших спортивних споруд (два великих футбольних поля, два майданчики для гри у міні-футбол, волейбольний, баскетбольний майданчики) дозволяють не лише відпочинти та оздоровитися, але й відчути смак перемог та прикрість невдач, які однаково потрібні для становлення та загартування характеру юних

спорtsmenів. Так, що до «Чемпіона» діти житомирських енергетиків їдуть із надіями та сподіваннями, а покидають табір завжди неохоче, але з величезним багажем вражень та найкращими спогадами.

Барто зауважити, що для персоналу підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» влітку 2013-го діє добре знайома для енергетиків база відпочинку у Залізному Порту. Сім змін відпочивальників, кожна із яких нараховує до 120 працівників і ветеранів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго», відпочинуть і оздоровляться цього літа на березі Чорного моря. Вже сьогодні, на початку липня 2013-го, дві зміни відпочивальників загальною чисельністю майже 230 осіб, побували на у Залізному Порту. Відпочинок триває!

Вл.інф.

Вітасмо із днем народження наших липневих іменинників:

Мальованого Володимира Михайловича, заст. начальника центральної диспетчерської служби Клюшніченка Сергія Вікторовича, заст. начальника служби інформаційних технологій Комара Івана Івановича, нач. служби р/м Левченка Юрія Івановича, гол. інженера Народицького РЕМ Євдокімова Петра Федоровича, гол. інженера Зарітанського РЕМ Мацієвського Володимира Ігоровича, заст. начальника служби РЗІА Топачевського Петра Миколайовича, пенсіонера, Заслуженого енергетика України Гуцало Олександра Анатолійовича, начальник служби ЗДТУ Тарасевича Сергія Петровича, гол. інженера Лугинського РЕМ Сидорчука Бориса Степановича, гол. інженера Олевського РЕМ Білоброву Галину Володимирівну, гол. бухгалтера Малинського РЕМ Кумечко Людмилу Валентинівну, гол. бухгалтера Коростишівського РЕМ Яненка Олега Васильовича, заст. директора Черняхівського РЕМ Кулика Владислава Феофановича, заст. начальника СТ Самойленко Ольгу Остапівну, головного бухгалтера Житомирського РЕМ Шевчука Андрія Миколайовича, головного інженера Попільнянського РЕМ Герасимчука Леоніда Олександровича, водія Лещенка Андрія Михайловича, заст. начальника служби інформаційних технологій Гончарука Петра Опанасовича, заст. начальника ВЕБ Мищенка Івана Андрійовича, заст. гол. інженера Новоград-Волинського РЕМ Самчука Олега Григоровича, комерційного директора ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»

Пугача В'ячеслава Васильовича, директора Баранівського РЕМ

Трусова Сергія Олександровича, начальника РВС

Щиррова Михайла Юрійовича, інженера-програміста СІТ

Смельяненка Олександра Анатолійовича, водія

Вознюк Тамару Валентинівну, інженера ВРПС

Лазаренко В'ячеслава Францовича, провідного інженера енергоспеції

Куровського Леоніда Йосиповича, провідного інженера СОЕ

Котвицького Анатолія Йосиповича, водія СТ

Ревуна Артема Васильовича, інженера СІТ

Базильо Наталію Антонівну, бухгалтера

Козакова Константина Володимировича, електромонтера АГВ

Смолянця Юрія Олександровича, провідного інженера ВЕБ

Василевську Тетяну Миколаївну, провідного інженера АВ

Войтенко Олександра Миколайовича, інженера ВРІК

Колосовиця Олега Івановича, водія СТ

Кравченка Дениса Олександровича, інженера СІТ

Волтушеву Дарію Ігорівну, юрист консульта ДПВ

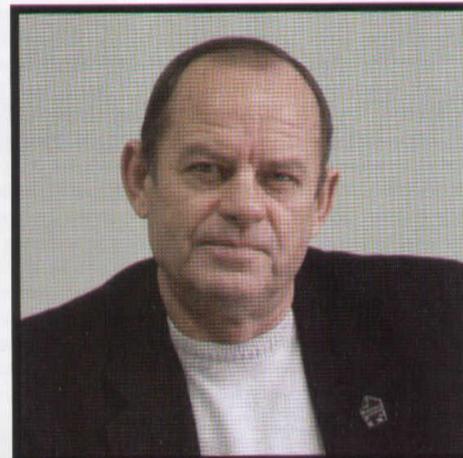
Бажаємо гарного настрою, щасливого довголіття, міцного здоров'я, благополуччя та життєвих звершень.

Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Профспілковий комітет

ПАМ'ЯТИ ТОВАРИША, ДРУГА, КОЛЕГИ

ди неабиякий талант наполегливого, ділового та компетентного працівника-енергетика. Михаїло Петрович очолював абонентську групу енергозабуту, тривалий час пропрацював заступником начальника Новоград – Волинського РЕМ, а упродовж останнього десятиліття своєї життєвої стежки очолював колектив Новоград – Волинського РЕМ. Для того лише, щоб перелічити усі виконані ним завдання, проекти, будівництва, ремонти та реконструкції, які докорінним чином змінили обличчя новоград – волинської енергетики, потрібно написати цілу книжку. Невтомний, оптиміст, універсально підготовлений енергетик - професіонал, удостоєний почесного звання «Відмінник енергетики України», Михаїло Петрович Ціпленко відзначався вірою у очолюваній ним колектив працівників. Попри всіма визнаними авторитетом, всезагальну відомість у середовищі керівників підприємств Новоград – Волинська та одного із найбільших районів Житомирщини, Михаїло Петрович відзначався скромністю, яка завжди крокувала по-руці із готовністю допомогти людині. Він дуже любив своє місто, свій край, своє підприємство. Цінував їх історію і гордився нею. Важко узвіти і справді складно буде віднайти достойну заміну керівникові, яким був наш прекрасний товариш, надійний колега, Енергетик з великим літерами Михаїло Петрович Ціпленко. Про нього буде довго нагадувати все, ним сказане, зроблене і здійснене, його славне ім'я має надихати молоді покоління енергетиків, які Михаїло Петрович постійно плекав, виховував та спрямовував на славні і достойні діла. Прощавай Михайлі, ти чесно жив, гідно працював і достойний наявності нагороди – міцної і довгої людської пам'яті!

Правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Профспілковий комітет

Сумну і печальну новину приніс звичайний червневий день 2013 року: раптова хвороба та смерть вирвалася із колективу нашої компанії директора Новоград – Волинського РЕМ Михаїла Ціпленка. Важко повірити, що вже наступне зібрання керівників підрозділів ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» пройде без цього статутного, привітного, абсолютно ділового та коректного у стосунках із колегами чоловіка. Все своє життя Михаїло Петрович відав річному Звягелью, де його знали ледь на кожному будинку і як депутата міської ради, і як авторитетного у місті керівника, який найкраще відзначався тим, що завжди вмів тримати слово. Кожна посада, яку обіймав на своєму трудовому шляху Михаїло Ціпленко, розкривала закладений у ньому від приро-

Голові правління ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»
Левицькому А. В.
вул. Пушкінська, 32/8, м. Житомир, 10014
Ткачука Олександра Володимировича
прос. 2-й Київський, 5, кв. 1 м. Житомир, 10001

Шановний Анатолію Володимировичу!

На території нашого будинку за адресою: прос. 2-й Київський, 5 за нашим зверненням було проведено ремонтні роботи будинкової електромережі, зрізано нахилене дерево та гілля та здійснено модернізацію мереж ізляхом проведення основного кабелю від найближчої опори до будинку із виносом приладів обліку на сходові клітини.

Ми дуже вдячні Вам та працівникам ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» і Житомирського РЕМ за відповідальність, які ПАТ «ЕК «Житомиробленерго» та Житомирський РЕМ належним чином виконують свої обов'язки і поважає наші права та інтереси.

З повагою та вдячністю мешканці будинку №5
20 квітня 2013 року
кв.1 О.В.Ткачук, кв.2 Т.М.Ксюковська, кв.3 О.Л.Лисак, кв.4 А.І.Крижаніков, кв.5 Л.Ю.Іваніцька, кв.6 А.П.Балінков, кв.7 О.А.Рудницька, кв.8 П.Н.Качановська

Керівник проекту: А. А. Гуцало,
начальник ІКЦПАТ «ЕК «Житомиробленерго».
Редактор: В. С. Радчук.
Редакція не веде листування з читачами. Позиція автора не завжди поділяється редакцією. За якість друку несе відповідальність друкарня.

Адреса редакції: 10002, м. Житомир, вул. Жуйка, 12.
Тел.: 349-228 (ІКЦ ПАТ «ЕК «Житомиробленерго»).
Віддруковано: ФОП Котвицький В.Б.,
вул. Вінницька, 23, тел.: (0412) 48-22-18.
Наклад: 1000 примірників.
Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 2/343, видане 01.06.2006 р.

4 ЕНЕРГЕТИК
ЖИТОМИРЩИНИ
«ЕНЕРГЕТИК ЖИТОМИРЩИНИ» – інформаційне видання
ПАТ «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго»